

Rie's Dagbog

Indonesien & Cambodia (2013)

Ries Dagbog

Rejse til Indonesien og Cambodja

16. oktober til den 9. december 2013

Torsdag 17. oktober 2013

Vi ankom til Jakarta helt planmæssigt i går. Det eneste der ikke gik efter planen var, at jeg glemte mit plastik kort i pengemaskinen, da jeg hævede penge i pengemaskinen. Nå, vi fik købt vores visum, fik fat i vores bagage og de to flasker rom vil havde i tasken havde overlevet. Vi fandt let en taxa og var hjemme hos Ricardo og Virginia ved tre tiden. Ricardo kom fra arbejde klokken seks og vi fik dejlig tun til middag. Ved halv-ti-tiden var der ikke mere luft i os. 36 timer uden søvn havde sat sine spor. Vi slugte nogle Melatonin og faldt omkring. Vil var allerede oppe ved otte tiden, vi fik smoothies til morgenmad og kastede os i poolen og fyrede et par baner af. Ellers gik dagen med at få pakket til de næste 14 dages ekskursion til naturparker på Java, Borneo og Bali.

Ankomst Jakarta, en moderne storby

Fredag den 18. oktober 2013

Tidligt op og med flyveren fra Jakarta til Borneo (Pangkalan Bun). Vi blev hentet i lufthavnen og kørt til 'vores' båd. En 'klotok' som skal være vore hjem de næste tre dage. Vi lagde fra kaj med det samme og sejlede lidt ned ad floden. Så drejede vi op ad en biflod, for nå op til en af de foderpladser for orangutanger vi skulle se. Turen tog to timer og undervejs lavede Rosita, bådens kok mad til os. Det var lækker mad. Tre til fire forskellige indonesiske retter - og så i de kulisser. Vi så næseaber undervejs. Var fremme ved foderstedet lidt før klokken tre, så vi fik en

kop kaffe før vi gik i land. Indonesisk kaffe bliver lavet ved at man fylder koppen kvart op med malet kaffe og hælder kogende vand på. Så røres der kraftigt og man venter til kaffen er faldet til bunds før man drikker. Smager fint! Derefter gik vi op til foderpladsen. Det var fascinerende at se orangutangerne komme ned fra træerne, og bruge arme og ben, holde i lianerne og om deres unger samtidig med at de skraldede bananer med munden.

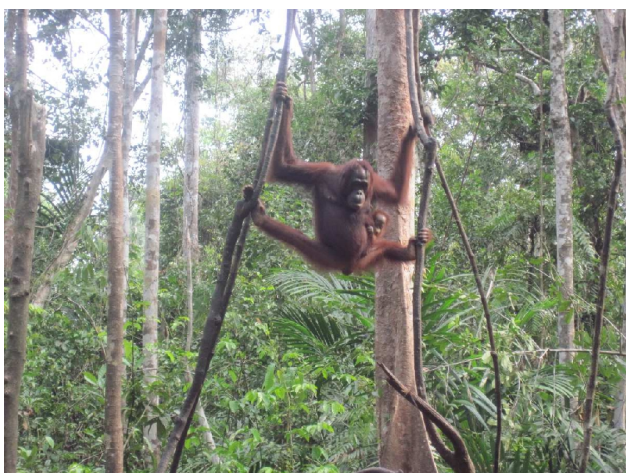
Rosita i pantryet

Tilbage på båden fik vi kaffe igen og sejlede videre op ad floden, for at binde bådens stævn fast i en gren og fast agter til noget siv. Båden er 15 m lang og tre meter bred, og der er to 'etager'. Nederst er pantryet og besætningens lukaf og ovenpå et overdækket dæk, hvor vi opholder os. Til natten blev der redt op med to dobbeltsenge med moskitonet. Til aften lavede Rosita igen dejlig mad fire retter med bla. kylling og rejer. Vi måtte have medicin efter maden. Dvs. en slurk af den rom vi havde haft med fra Danmark til Ricardo og Virginia. Ricardo havde været så forudseende at han havde fyldt to små beholdere, så vi nød rommen af kaffekopper.

Lørdag den 19. oktober 2013

Jeg var den eneste der sov ordentligt i nat. Mit hoved var så fyldt med indtryk, så jeg lagde bare hovedet på puden og sov. Vi var alle oppe ved syv tiden og havde spist morgenmad klokken otte. Morgenmad på dækket af en flodbåd i Borneos jungle! Der skal ikke så lidt til at slå det. En gruppe næseaber var på vej ned langs floden for at finde morgenmad, fantastisk. Vi

'tog fortøjningerne' og fortsatte op ad floden til den næste foderplads.

Mor og barn på vej til foderpladsen

Her er flokken ikke så stor og kun tre orangutanger kom til foderbrættet. Vi er i et område, hvor man rehabiliterer tamme og forladte orangutanger, for at vænne dem til at leve i regnskoven igen. Derfor fodres de, og når de ikke kommer til foderbrættet, kan det skyldes to ting. At de har lært sig selv at finde mad eller at der er mad nok i skoven så de ikke er sultne. Begge dele er jo OK. Her var orangutangerne ikke glade for at være ved foderbrættet samtidig; en af dem var der kun så kort tid at den lige kunne nå at stoppe 10-15 bananer i munden før den for op i trætoppene for at spise dem i fred og ro.

Ved orangutangernes foderplads i nationalparken

Nu vendte vi om for at sejle ned ad floden for at besøge Camp Leaky, centeret for orangutangs-

træningen, fik vi en ordentlig byge, jeg skal love for at der var vand i den. Det klarede dog hurtigt op og vi kom frem til centeret. Foderpladsen var velbesøgt, såvel af orangutanger (ca. 30) som turister (de sidstnævnte blev ikke fodret). På vej mod foderpladsen så vi mange orangutanger i træerne, der var parate til at komme når maden var klar. Så her var der virkelig meget at se på. I hvert fald to af dem havde under med. Desværre var 'over-orangutangen' Tom ikke her i dag, han kommer desværre ikke hver dag. Foderingen var oprindeligt kun bestemt for de orangutanger der skulle sluses ud, men nu kommer der også andre, da fødemulighederne til stadighed begrænses af træfældning, plantagedrift o.m.a.

Vi fortøjede ved bredden ved firetiden. Vi slaptede af og nød udsigten, dyrelivet, lugtene, lydene, kaffen og maden. Ved halv nitiden var vores senge redt op; der gik ikke lang tid før vi lå mellem lagenerne.'

Søndag den 20. oktober 2013

Vi var oppe ved syv tiden og fortsatte ned ad floden klokken otte. Det begyndte at regne da vi vågnede og vi fik travlt med at rulle presenningerne ned. Igen dejlig morgenmad: pandekager med bananer og den sædvanlige dejlige kaffe. Regnen fortsatte op ad formiddagen, og vi har nu kun vådt tøj, da intet tørrede i nat. Kokken kvart i ti spottede Ricardo en vild orangutang, en stor han med rigtig brede kinder. Helt sikkert den største han-orangutang vi så på hele turen op ad formiddagen indhentede vi en

Heldigvis nåede Rosita at lave mad til os inden vi skulle i land

gruppe næseaber (probaskis aber). En gruppe på 35 der var på vej ned langs floden. De sprang fra træ til træ, fascinerende! Turen fortsatte stille og roligt ned ad floden. Heldigvis kunne vi nå at få frokost forberedt af Rosita inden vi skulle med flyveren fra Pankalan Bun ved to tiden. Vi fløj til Surabaya, på øst Java ved fire tiden. Der ventede en taxi, som kørte os til vulkanområdet ved Mount Bromo. Køreturen tog tre timer, og det var mørkt, da vi kom frem til hotellet (Java Banana), der ligger ved vulkanens kraterrand. Fint, nydeligt og moderne hotel, vores værelser lå i en bungalow. Vi havde to soveværelser med dobbeltseng, opholdsrum og toilet og bruser. Middagen, som vi indtog ret hurtigt efter ankomsten, var så som så. Efter Rositas dejlige mad ombord på båden på Borneo, var det lidt af en nedtur at få serveret hotellets mad. Virginias mad var uspiselig og det fortalte hun tjeneren. Nå, svarede han. Hun bad ham om at sige det til kokken. Ja, sagde han. Vil gik tidligt til køjs, dels fordi vi var trætte og dels fordi vi skulle op klokken tre.

Mandag den 21. oktober 2013

Oppe klokken tre, på parkeringspladsen klokken halv fire og umiddelbart derefter på vej op mod en udsigtsplads højt oppe på krater kanten. Her oplevede vi så solopgangen over de tre vulkaner i området. Den ene osede masser af grå røg, Mount Bromo, den lidt højere vulkan, lod en fin stime grå røg ud med mellemrum. Meget flot syn i solopgangen. Himlen havde de flotteste røde, orange farver og landskabet yderst dramatisk. Måske blev det yderligere dramatisk af, at vi var kommet dertil i total mørke, dels i morges og dels i går aftes. Vil havde ikke set hvordan her så ud før solen stod op her til morgen. Her oplevede vi også noget Virginia havde fortalt os om; at elever, der lærer engelsk der tiltaler en, for at træne deres engelske. Efter vi havde nydt denne utrolige solopgang og udsigt, blev vi kørt ned i krateret, for at gå op på kanten af Mount Bromo. Det var en tur over vulkansand, lidt tungt at gå i, så vi lejede en hest til ruten hen til kanten, hvor der er en trappe op ad 22 meter, man er nødt til at klare selv.

Tidligt op, og oppe på Mt. Bromo

Vi kom op på kanten, og så ned i selve krateret, hvorfra det dampede og osede op. Ret fantastisk.

Vi kom op på kanten, og så hvorfra det dampede og osede

Turen tilbage tog vi til fods til jeepen, hvorefter vi blev kørt tilbage til hotellet. Vil fik vores morgenmad og gik tilbage til vores værelse, hvor nogen af os lige skulle have en time på øjet, for at kompensere for, at vi var så tidligt oppe. Derefter var der 'fri leg'. Jeg benyttede tiden til at bekræfte vores reservation på Bali. Vi dryssede lidt rundt, nød stedet og floraen. Efter en frokost med sandwich gik vi en tur i landsbyen. Der fejrede man Øst-Javas "fødselsdag" på skolen. De store klasser dansede traditionelle danse, der var honoratiories til stede, og vi skulle fotograferes med dem alle sammen.

Honoratiores (det var blandt andet os) blev fotograferet sammen med de optrædende

Tirsdag den 22. oktober 2013

Klokken 8: Dejlig rolig morgen, hvor vi havde god tid til at vågne og pakke. Vi vågner alle tidligt. Dagen i dag er rejsedag. Vil skal køre herfra kl. 10.

Klokken 8 om aftenen: Alt gik efter planen. Turen til lufthavnen i Malang var beregnet til tre timer. Det tog lidt mere, da der ved indkørslen til Malang var en trafikprop, der ville noget. Jeg vil ikke sige, at vi blev nervøse, men som sædvanlig havde Virginia en backup-plan. Det var noget med busser, men heldigvis blev det ikke aktuelt. Vi kom til lufthavnen i tide, og så var flyet en halv time forsinket. Turen gik så til Denpasar på Bali, bare for en overnatning inden vi i morgen tidlig flyver til Labuan Bajo på Flores

Onsdag den 23. oktober 2013

Vi nåede frem til Labuan Bajo og var på vores hotel inden frokost, meget dejligt sted med udsigt over øhavet. Vi spiste frokost, fik introduktion om vores tre dages sejltur og fik os en skraber, inden vi gik en tur i den nærmeste 'by'. Vi så solnedgang på en bar med udsigt over bjergene og havet, utroligt som havet, himlen og bjergene skiftede farve. Der var masser af gadekøkkener, så vi indtog vores aftensmad der. Virginia havde dårlig mave, så hun var blevet på værelset. Vi var tilbage ved 10-tiden og gik direkte på puden, for at være klar til vores tur på havet i morgen.

De rejsende undtagen fotografen / billedredaktøren

Torsdag den 24. oktober 2013

Vil blev hentet på hotellet af vores guide Vitalis klokken ni og kørt direkte til vores båd. Her ventede kaptajnen, hans lærling og vores kok. Vil tog vores lukafer i besiddelse, helt fint. Der gik ikke mange minutter, før vi var undervejs. Så gik det mod et sted, hvor vi kunne snorkle, et dejligt koralrev med en masse fisk, så mange fisk, at selv om jeg blev hundrede år, ville jeg aldrig kunne lære navnene. Efter vi havde dykket fik vi dejlig mad, serveret på dækket. Vil flyttede os og fik endnu en gang snorkling, og igen masser af fisk i mange farver. Vil flyttede igen, denne gang over i nærheden af øen Rinca, hvor vi i morgen skal se komodovaranerne. Vil havde forsynet os med nogle øl inden vi tog af sted, dem nød vi efter vores badetur. Også til aften fik vi dejlig indonesisk mad, og kaffen er fra Flores og aldeles dejlig. Vil var på køjen ved ti-tiden.

Fredag den 25. oktober 2013

Vil var i land på Rinca klokken syv, betalte indgang, fototilladelse, og ranger. Vi var knapt nok nået til rangerstationen før vil så den første varan, en lille en på et års tid. Den var stadig så lille, at den lever det meste af tiden i træerne, for dels at spise termitterne og andre insekter og dels for at undgå at blive spist af de voksne varaner!

En velvoksen komodovaran

Vil gik den længste af de ture, der blev tilbudt. Den kom til at vare lidt mere end to timer, og det var varmt! Vi var glade for, at vi var kommet herud så tidligt på dagen. Den første voksne varan vi så, lå ret stille under et træ, hvor en masse aber fouragerede. Han ventede nok på et enkelt fejltrin, fra en af dem. Den næste vil så, var en hun, der badede i et vandløb, det foregik i et adstadigt tempo, men vist nok lidt vildt efter varan-målestok. En rigtig stor han var vi lige ved at overse, for han lå helt stille, og han var ikke i særlig god foderstand. Vil holdt os i ærbødig afstand, og lod ham vente, på mere passende bytte. En lille bitte varan på ca. fire måneder sad oppe i et træ, og ventede på termitter, ude af rækkevidde fra de voksne. Ud over varanerne så vil aber og vandbøfler. Ingen fugle for de spiser det samme som aberne, så der er ikke plads til dem her. Der skulle ikke være aber på Komodo, så der er fuglelivet rigere. Vi sejlede derfra og ud til en bugt hvor der ved højvande kommer manterays (rokker) for at fouragerer. Vil så et par stykker fra båden, det lykkedes os at komme i vandet sammen med en. Ret fascinerende.

Lørdag den 26. oktober 2013

Vil havde ankret lige uden for rangerstationen, så vi var hurtigt i land på Komodo. Vil så varaner allerede på ranger stationen, da de samles der, da de tror de får mad der. Ifølge rangeren der fulgte os rundt, bliver de ikke fodret. Vi gik en tur på ca. to timer, ikke mere end 4 km, men det er rigeligt i den varme. Vil så varaner undervejs, de er altså specielle at se på.

Varanerne dræber og spiser voksne vandbøfler

Også fugle så vil masser af, og hjorte var der også mange af.

Vi var godt stegte da vil kom tilbage til båden så vi var glade over at komme på havet igen. Der var ikke meget vind så ikke luftede ret meget. Vi fik endnu en gang dejlig indonesisk mad og fik mulighed for at snorkle to gange inden vil sejlede tilbage til Labuan Bajo, og blev kørt til det samme hotel, som vil boede på da vil ankom. Vil fik os en øl, og så et brusebad, det trængte jeg i hvert fald til.

Tilbage til det dejlige hotel med den fine udsigt i Labuan Bajo

Søndag den 27. oktober 2013

Vil skulle tilbage til Bali, Ricardo og Virginia skulle hjem til Jakarta. Vil fulgtes alle til Denpasar, Bali og derfra fortsatte Ricardo og Virginia til Jakarta og vil tog en taxa til Udbud. Vil var fremme ved 12 tiden, og da vores

værelse ikke var klar, gik vi en tur i byen. Vi fandt et sted, hvor vi kunne få massage. Det skulle prøves, så vi fik en tur hver, og jeg fik mit livs første manicure (ca. 25 kr.), det skulle også prøves. Derefter fandt vi et fint sted at spise. Lidt avanceret indonesisk mad. Tilbage på vores hotel var værelset klart, så vi faldt om i varmen, orkede endog ikke en tur i poolen. Middag på en fancy restaurant tæt på hotellet.

Mandag den 28. oktober 2013

Lang gåtur først langs floden nordpå langs Campuang ridge. På vej tilbage mødte vi en guide, der ville tage os en tur ind over rismarkerne. Det var en oplevelse. Vi så kvinderne høste og tærsk. Vi så ænderne snadre i de høstede marker.

Riskerne skilles fra stråene

Vi var lidt flade da vi satte os for at spise frokost. Vi havde da også været på benene fra klokken ni til klokken to. Vi spiste Nasi Goreng på en lokal restaurant lige her i gaden, hvor vi bor. Så en tur i pølen og afslapning. Om aften balinesisk dans, vist det de kalder 'abe dans', dybt fascinerende.

Tirsdag den 29. oktober 2013

Bytur i Udbud. Først gik vi ud i den anden ende af byen, fordi det var der, man nogen gange kunne se dukke-skyggespil. Det var der dog ikke i aften, men der fortalte de, hvor vi kunne gå hen, hvis vil ville se noget i aften. Det var i parallelgaden til hvor vi bor, så vi hentede billetterne inden vi gik tilbage til hotellet for siesta og en tur i pølen.

Balinesisk dans, vist kaldet 'abe dans'

Inden vi nåede hjem, havde vi også været på marked, set et tempel, set et ret stort museum for indonesisk kunst, spist frokost. Da var klokken også blevet tre og vores føder led lidt efter to dages hårdt arbejde, så vi gik tilbage til vores massageklinik og fik en gang fod massage og pedicure. Ret fedt. Om aftenen så vil dukke-skygge spil.

Onsdag den 30. oktober 2013

Klokken er halv ti, vi sidder på terrassen foran vores bungalow. Vi har pakket og er klar til at taxaen henter os om en times tid. Så flyver vi til Yogyakarta, hvor vi skal se tempel, sølvsmedeværksted og batikværksted i morgen. Så lige nu er der dømt afslapning.

Fotografen på tempelbesøg, passende påklædt

Torsdag den 31. oktober 2013

Vil kom fint af sted fra Bali. Og flyveren til Yogyakarta var fremme til tiden. Vores guide

med chauffør var i hotel-lobbyen til tiden klokken syv her til morgen. Vil nåede lige at sluge en kop kaffe før vil kørte nordpå til det budidiske tempel Borobudur der er bygget omkring 800 tallet. Det har været glemt i masser af år. Dels fordi, hinduerne kom til magten og dels på grund af en række jordskælv. Først da en englænder ved navn Raffels genopdagede det i 1815, blev der opmærksomhed omkring dette kæmpe bygningsværk. Genopbygning og restaurering har været gennemført gennem flere perioder og i dag er det et UNESCO heritage site. Virkeligt imponerende. Her tilbragte vi næsten to timer og kørte tilbage til den sydlige del af Yogyakarta, hvor vi besøgte et batikværksted. Det er utroligt så mange gange stoffet skal behandles med voks og farve, en utrolig proces. Frokosten indtog vi på en lidt fancy (læs: turistpræget) indonesisk restaurant. Maden var helt OK, og som sædvanlig fik vi rigeligt at spise for det smager så godt. Så gik turen videre til budisttemplet..... også lidt af en turist fælde :-) men her var ret fredeligt i dag. Der var dog et par skoleklasser, der ønskede at øve sig i at snakke engelsk med nogle turister. Det ret hyggeligt, men man slipper ikke for at blive fotograferet med dem, men hvad? Vi har da også taget mange billeder af fremmed udseende mennesker i tidens løb. Blev sat af i lufthavnen, var i Jarkarta ved nittiden og kørte direkte til Ricardo og Virginia.

Fredag den 1. november 2013

Vaskedag

Lørdag den 2. november 2013

En tur i svømmepølen. Sten tog på indkøb med Ricardo. Vi slappede af og da Ricardo og Virginia skulle til middag om aftenen gik vi ned af gaden til et sted, de havde anbefalet og fik en burger!

Søndag den 3. november 2013

Afgang med bil vestkysten af Java, en fire timers tur, for tidligt mandag morgen at sejler til Krakatau.

Mandag den 4. november 2013

Vi skulle nu til hvad der er tilbage af Krakatau, det ligger halvanden times sejlads fra marinaen. Det var en flot tur, vi var i land på Anakrakatau

(Krakataus barn), den vulkan der blev tilbage, da alt det andet var sprunget i luften.

Afgang mod Krakatau

Den osede hele tiden og vores guide sagde, at hvis røgen skiftede farve skulle vi vende om og skynde os ned ad vulkanen og sikre os at vi ikke fik sten og lava stykker i hovedet. Utroligt fascinerende sted, denne vulkan hæver sig seks meter om året.

Hvis røgen skifter farve: løb og pas ikke at få sten og lava i hovedet!

Turen tilbage til Jarkarta gik ad mindre bagveje, og ikke ad hovedvejen som på vejen ud. En utrolig dejlig tur gennem rismarker og landsbyer. Egentlig ikke så mange biler på gaden, men den sædvanlige, utrolige mængde af motorcykler. På vejen ind i byen bestilte pizza og drak rødvinen Ricardo og Sten havde købt i lørdags

Tirsdag den 5. november 2013

Planen var at tage til byen, men det gik op i vask og svømmepøl.

Onsdag den 6. november 2013

Så kom vi ind til Jarkarta. Vi tog en taxa til det gamle hollandske havnekarter, hvor vi gik på marinemuseet. Flot bygning, men der er ikke blevet gjort ret meget for at bevare den tidligere, så det gør man nu. Virginia havde advaret os mod at bevæge os rundt i Jarkarta til fods, men vi var klogere. Hun har ret! Det er meget svært at bevæge sig rundt til fods. Der er meget få fortove og der hvor der er, er der også motorcykler. Det lykkedes os dog at komme sikkert ned til skygge-dukke-museet, og derfra tog vi en bus ud til et indkøbscenter i nærheden af Ricardo og Virginia, og så på den indonesiske afdeling, jeg kom ud med en sarong. Det er Virginias fødselsdag, og vi gik ud og spiste argentinsk. Vi havde egentlig planlagt at tage til et posh indonesisk sted, men da taxaen ikke kom til tiden og det tydede på at trafikken var i udu, greb vi til plan B og spiste lokalt men altså ikke lokal mad.

Torsdag den 7. november 2013

Så måtte vi pakke vores habengut og tage os sammen og sige farvel til Ricardo og Virginia. Det blev godt nok til lidt af en rejsedag. Taxaturen var ved at give stress, men da vi kom ud på betalingsvejen, gled trafikken. Vil bliver ved med at undre os over de mængder af motorcykler, der finder plads mellem bilerne (der er mange flere motorcykler end biler). De snor sig mellem bilerne, og ved stoplysene står der en hel hær af motorcykler marcheret op. Tog fly fra Jakarta til Bangkok, havde booket hotel (Mida City Resort) nær den lufthavn vi skal videre fra til (Siem Reap) fra i morgen.

Fredag den 8. november 2013

Vil kom fint til Siem Reap. En tuk-tuk (motorcykel med passagerer-anhænger) fra Mom's guesthouse hentede os i lufthavnen. Vi indlogerede os på Moms Guesthouse og var kun lige ankommet, da Mads ringede og fortalte os, hvor vi skulle mødes for at spise frokost nemlig Two Dragons der ligger lige mellem det guesthouse han bor på og vores.

En tuk-tuk fra Mom's guesthouse hentede os i lufthavnen

Lørdag den 9. november 2013

Over morgenmaden med Mads igen på Two Dragons gik Mads igennem nogle af de projekter der er gang i, under hensyn tagen til at han skal af sted fredag morgen! Aftaler om cykler til de fattigste elever. Aftale med den officielle sundheds klinik om det fluor program Mads har i gang, Materiale til eleverne: papir, blyant mm, udeles klassevis, mandag morgen og aften. Urinal, håndvask, materialer skal findes, til at bygge på den største af skolerne. Vægge til at dele et klasseværelse op på den lille skole 7 landsbyskolen. Om aftenen havde Mads inviteret lederne fra de to skoler til middag og vi spiste middag med dem.

Husene i fiskerlejet på Tonlesap's bred er bygget på 10 meter høje pæle. I sommerperioden er vandet steget seks meter

Søndag den 10. november 2013

Vi lejede en tuk-tuk og kørte ud til bredden af den sø der for øjeblikket dækker et stort område langs Tonle Sap floden. Det betyder også, at fiskelandsbyerne, der normalt ligger ved søens bred er oversvømmet. Heldigvis er de bygget på ti meter høje pæle, så de stadig kan fiske fra deres huse. Det er utroligt flot og fascinerende. Vi blev sejlet langt ud på søen i en motorbåd til en af byerne og fik så i byens udkant mulighed for at sejle videre i en sampan, en lille bitte fladbundet kano. Så vi sejlede rundt mellem husene, fiskenettene og trækronerne. Dejlig oplevelse.

Vi blev sejlet rundt mellem trætoppene

Mandag den 11. november 2013

Det er Mads' fødselsdag i dag. Vi gik ned til ham på hans guesthouse og overrakte fødselsdagsgaver inden vi tog tuk-tuk og han kørte på motorcykel ud til den fjernest liggende af hans to skoler, den lille skole / landsbyskolen. Vi kom desværre så sent, at skolelederen havde, måtte holde eleverne tilbage for at de kunne hilse på os. Vi kiggede på solcellerne, elforsyningen, den skillevej der skulle bygges, den fiskedam der er ved at blive etableret og hilste på en masse af eleverne og nogle af lærerne.

Om aftenen havde Mads inviteret en række af hans kontakter til fødselsdag, så det var et stort selskab på en fransk restaurant med dejlig mad.

Tirsdag den 12. november 2013

Om formiddagen holdt vi et opfølgende møde med lederne fra de to skoler og eftermiddagen gik med et møde med Trailblazers Cambodia

(en NGO) om anvendelsen af fiskedammen på den lille skole.

Khmer time

Onsdag den 13. november 2013

Jeg vågne op ved halv seks tiden og min hjerne snurrede og snurrede med alle indtrykkene. Da det havde snurret længe nok stod jeg op, kastede mig over computeren og skrev kortfattede projektbeskrivelser på det jeg kunne overskue Mads havde gang i. De var færdige, da Sten vågnede og jeg fik lov til at skriv dem ud på guesthouse's printer. Så da Mads kom til morgenmad havde vi noget at holde fat i her på "overdragelsesmødet" inden han tager hjem i overmorgen.

Torsdag den 14. november 2013

Dagen gik med et besøg på den store skole der ligger i udkanten af byen på vej ud mod luft-havnen, hvor vi overværede at de fattigste elever fik udleveret cykler.

Om aftenen hyggelig middag med Mads inden han i morgen rejser hjem.

Fredag den 15. november 2013

Sten tog fra morgenstunden ud på den store skole for at være med til at uddele det skolemateriale Mads havde sørget for var blevet leveret på skolen i går. Desuden fik han og it-læreren købt en boks, der kan aflåses til de laptops skolen nu råder over. Jeg 'var på kontoret' og opdaterede projektbeskrivelserne efter det vi havde aftalt med Mads i går.

Mads tjekker cyklerne inden de deles ud til de fattigste elever

Lørdag den 16. november 2013

Opdatering af en udgave af dagbogen som jeg kan sende hjem til Stens mor. Vi skulle også have en styrthjelm mere, nu hvor vi begge skal køre på Mads' motorcykel på de hullede muderveje.

Søndag den 17. november 2013

Noget af formiddagen gik med at købe billetter til turen tilbage til Bangkok, samt overnatning der. Sten gik ud for at se, om han kunne finde en telefon til to sim kort. Det lykkedes, og det tror jeg kommer til at gøre livet lettere for os, så vi ikke skal skifte kort i telefonen; her mellem vores danske og det cambodjanske kort (senere det spanske).

Easy Riders

Der er vandfestival ved Tonle Sap floden; den løber ud i søen lige syd for byen. Det var så

vores chance for at øve os i at køre på motorcykel på de hullede jordveje. Det var en spændende oplevelse. Lidt grænseoverskridende, men vi slap levende fra det. Vi er glade for, at vi nu har prøvet det, før vil skal på 'road shows' til skolerne. Den officielle del af den årlige vandfestival er aflyst, men det forhindrer ikke de lokale landsbyer i, at gøre hvad de plejer, nemlig at holde ro-stævner i alt hvad der kan ros. Der var et vældigt folkeliv ved flodens udmunding i søen. Mange havde taget mad med til picnic, og de der ikke havde, kunne købe ved de utallige boder på tuk-tuk'er der var kørt derud. Vil kørte tilbage inden det blev mørkt, da det ikke var i dag, vi havde lyst til at køre i mørke på hullede jordveje. Det betød desværre, at vil ikke fik set da de satte levende lys på små fade og sendte dem ned ad floden.

Vandfestivalens ro-regatta

Mandag den 18. november 2013

Vi havde aftalt med Ponherary Le, at hun skulle vise os rundt på flere af templerne, der ligger omkring Angkor Wat. Ponherary Le overlevede Pol Pots styre, hvor hendes far blev slået ihjel, hun selv forsøgt dræbt og efterladt i den grav soldaterne havde beordret hende til at grave for sig selv. De orkede ikke at dække graven til, og da hun kom til sig selv tre dage senere kravlede hun ud. Senere uddannede hun sig til lærer, og supplerede sin indkomst ved at være guide ved templerne.

Min fødselsdagsmiddag spiste vi på en italiensk restaurant. Vi havde inviteret Paul og Tina, begge nogen vi har mødt på 'Two Dragons'. Et spisested, hvor det serveres dejlig mad, og mod

hvilket mange der gerne vil hjælpe samles. Paul ved noget om pumper og har gode lokale kontakter. Tina samler penge ind så familier kan få brønde.

Angkor Wat

Et andet tempel ved Angkor Wat

Tirsdag den 19. november 2013

Formiddagen blev brugt til en omgang massage. Om eftermiddagen fik jeg gjort projektbeskrivelserne færdige til Mads i den form de nu har, og sendt dem. Det bliver dejligt, når vi kan begynde at lukke projekter ned, eller sætte dem i gang.

Onsdag den 20. november 2013

Feltarbejde: Ved hjælp af den tidligere omtalte amerikaner Poul, der ved ret meget om pumper, og hans lokale samarbejdspartnere, var vi ude på de to skoler og gennemgå alle pumperne på skolerne for at se og vurdere status på dem. Da dagen var gået havde vi set på 13 pumper.

Et af templerne er stadig overgroet af meget gamle træer

Torsdag den 21. november 2013

Det blev så til en dag på kontoret, hvor Sten skrev en foreløbig 'Pumpe Rapport'. Jeg prøvede at formulere en vision for THE ENGELSTOFT FOUNDATION, der er let at formidle- og så kort at det kan stå bag på et visitkort. Jeg nåede at få svar fra Mads, så den er nu lagt på Face Book! I en pause var vi nede ved det gamle marked og så på smykker, og undersøge om Sten kan få syet kopier af det undertøj som han er så glad for. Det kan godt lade sig gøre, så nu skal vi bare have købt noget silke.

Fredag den 22. november 2013

Besøg på Khnart skolen; det er den af de to skoler der ligger tættest ved byen, og hvor vi kan køre på asfaltvej hele vejen. Sten var med til et meget opløftende møde med skolelederen Kimsan og den regionale skoledirektør. Det hele foregik på khmer, men i følge Sten så Kimsan gladere og gladere ud efterhånden som mødet skred frem, så det var en god dag. Kimsan fik lov til at lave en grønsagshave (men ikke en fiskedam) og så fik han lov til at benytte et af lokalerne i grundskolens bygninger, så han kan få plads til det 'science lab' der er anskaffet. Efter mødet var vi på motorcykeltur sammen med Kimsan som guide, ud til en af khmer rigets store vandreservoir fra 800 tallet, der ligger lige bag ved skolen. Undervejs besøgte vi et marked hvor vi fik noget at spise, og da vi havde Kimsan med, kunne vi få hjælp til at finde ud af hvad der var i suppen.

På marked; vi fik fiskesuppe

Fiskesuppe på markedet:

åkande stængler	banan blomster
agurk	små blå blomster
chili	bønnespirer
lime	kokus
fisk	fiskebouillon

Om eftermiddagen var vi på kontoret.

Lørdag den 23. november 2013

Vi planlagde tur til Pnom Penh her i slutningen af ugen. Derefter brugte vi lidt tid på kontoret inden vi tog på turisttur i byen, og besøgte National Museet. Flot moderne og flot sat op. Fra museet tog vi en tuk-tuk til markedet.

Søndag den 24. november 2013

Vi var tidligt oppe og startede med en 45 minutters tur på motorcykel ud til pagode-indvielse. The Lotus Foundation, skal på en grund her bygge et hospice. Indvielsen stod donorerne for; det var en gruppe Malajer af kinesisk afstamning, buddhister sang på mandarin med medbragt kvindelig buddhistisk munk. Det er et projekt Tony (også et af vores venner fra 'Two Dragons') har lagt meget sjæl i. Pludselig stod hans sponsorer her en dag før aftalt, så vi og Paul sprang til og hjalp med de praktiske ting. Det var sådan set bare at sørge for at det indkøbte mad blev anrettet. Det blev så en dag 'in the catering business'. På vejen tilbage så vil landminemuseet, og en skole for lokale vævere; men da det var søndag var der desværre ingen elever. Så havde jeg også

siddet længe nok bag på en motorcykel for i dag. Om aftenen blev inviteret ud at spise af Kimsan, han havde sin kone og sin datter med. Meget hyggeligt.

Mandag den 25. november 2013

Lidt af en slapperdag. Vi var på markedet for at tjekke op på Stens nattøj. Det er ikke færdigt endnu. Nu bestilte vi så også, at min natkjole skal kopieres. Eftermiddagen gik med en gang fodmassage.

Markedet, her i fiskehjørnet

Tirsdag dag den 26. november 2013

Om formiddagen besøgte vi Chansar som er landsbyskolen, der ligger en times kørsel væk - på motorcykel, hvor en tredjedel af vejen foregår på hullede jordveje. Vi skulle se, hvordan det gik med skillerummene, der skal sættes op i et klasselokale der ikke bruges mere. Meningen er, at det fremover kan bruges til overnattende lærere. Skolen ligger så langt væk, at det er svært at få lærere herud med mindre de har overnatningsmulighed. Mens Sten og skolelederen Samreich snakkede, tog jeg Samreich klasse og gav dem lidt engelsk konversation. Om eftermiddagen fik vi puttet nogle timer ind på kontoret.

Onsdag den 27. november 2013

Vi har snakket en del med Paul, han har lovet, at vi får rapporten om brøndene på mandag. Han vurderer, at der ved enkle investeringer kan etableres et fint system på Chansar, som både kan forsyne køkkenhave og en planlagt fiske-

dam. Men det skal tænkes ordentligt igennem og der skal være en lokal ansvarlig ind over.

Torsdag den 28. november 2013

Kontorarbejde om formiddagen. Om eftermiddagen var vi inviteret ud i en af de landsbyer, hvor en af NGO'erne underviser ved frivillige i engelsk. På vej ud til den landsby, besøgte vi skolen ved Khnat og konstaterede at arbejdet med håndvaskene og pissoirerne skrider frem. På landsby skolen fik vi lov at undervise i engelsk, og det var sjovt, lidt forskelligt fra at undervise på de andre skoler, mest fordi klasserne var mindre, her kunne man nå alle eleverne.

Det var OK vejr da de tre engelsklærere forlod landsbyskolen

På vej hjem begyndte det at regne. Vi tog det cool, vi havde jo regntøj med! Men inden vi havde nået at få regntøjet på, stod det ned i stænger! Vi fulgtes med de tre frivillige lærere (på én motorcykel). De havde fået øje på et hus, der lå lidt tilbage fra vejen. Vi styrtede derover, fik motorcyklerne og os selv i læ.

Fruen i huset, stod og ordnede fisk til aftensmaden, tog pænt imod os og vi ventede næsten tre kvarter indtil de stilnede af, og så drog vi videre. Man får altså snavsede bukser af at køre på mudderveje, på motorcykel i regnvejr. Selv om vi var drivvåde ville vi lige ned forbi markedet på vejen hjem for at hente vores nattøj. Hende vi havde lavet aftalen med var der ikke og hendes assistent sagde bare at det ikke var færdigt! Her stod vi så uden nattøj, vores silke, hrmpf nu var det ikke sjovt længere.

Vi fandt ly på vejen hjem

Vi tager til Pnom Penh i morgen og ved ikke hvor meget tid vi har til at handle når vi kommer tilbage derfra. Nå, -lidt palaver, lidt telefon og en herre, der kom forbi med en plastikpose og talte lavmælt med assistenten. Så blev Sten to nye sæt nattøj fundet frem, ju-bii. Min natkjole var ikke syet, men det er også ligegyldigt, jeg har så noget at lave i de lange mørke vinteraftener i Danmark.

Torsdag den 28. november 2013

Tidlig afgang mod Pnom Penh. Blev hentet af en minibus ved hotellet ved syv tiden og kørt ud til busstationen, hvorfra bussen kørte klokken halv otte. Det var en seks timers tur med et stop på en halv time undervejs. Vi var fremme ved vores hotel ved totiden og var ret sultne, så vi gik på restauranten ved siden af hotellet og fik en sen frokost. Vi begav os så ud i Pnom Penh. Tempelkomplekset med Sølvpagoden, ligger ret tæt ved vores hotel, så vi brugte eftermiddagen på at se på det. Om aftenen havde vi aftalt at mødes med Joanne på FCC (Forreign Correspondents Club). Joanne havde vi mødt på Two Dragons i Siem Reap og hun er nu på vej hjem.

Fredag den 29. november 2013

Vores hotel ligger i og for sig ved floden, men det er ikke så idyllisk som det lyder, for der er en stor, bred vej mellem os og floden. Men der er nu ikke meget larm og det ligger utroligt centralt. Det gamle marked ligger også tæt ved hotellet. Det er et overdækket marked i en flot 'art-nuveau-agtig' bygning. Der kunne man få

alt til husholdningen og meget mere, det var kæmpe stort. Jeg fik købt mig en nederdel, og i en af de utallige telefonforretninger, der ligger rundt om markedet fik Sten sig et hylster til sin nye to-korts-telefon.

Derfra tog vi en tuk-tuk til De Røde Khmers berygtede fængsel: Toul Seng S-21. Inden de Røde Khmer indrettede det til fængsel var det en folkeskole. Det var ret forfærdeligt at se de tidligere klasseværelser, hvor de havde tortureret fangerne og dels de bitte små celler de havde indrettet til fangerne. Når tilståelserne så var faldet, blev fangerne så kørt ud til en af de mange 'killing fields'. De Røde Khmers styre varede kun fire år, og i den tid nåede de at slå to millioner ihjel: alle lærerne, de der talte fremmedsprog og de der havde en boglig uddannelse. Resten blev sendt ud på landet for at realisere en drøm om at dyrke landbrug som man gjorde det i Khmerernes storhedstid omkring år 800 til 1200.

Et udvalg af de tusindvis af fanger der er blevet tortureret i Toul Seng

Vi havde besluttet os til at spise et sted i nærheden af Toul Seng, der var anbefalet i en af vores guides. Den var åbenlyst lukket, men vi fandt et sted, der blev drevet af to søde piger og fik to fortræffelige cambodjanske retter. Så gik turen i tuk-tuk videre til det russiske marked. Endnu et kæmpe marked, der er kendt for at sælge mærkevarer meget billigt. Vi gik ikke efter mærkevarerne, men vi havde ikke fået købt vores T-shirts med Angkor Wat på, så dem gik vi på jagt efter – og fandt. Endnu en gang tog vi en tuk-tuk for at køre tilbage til hotellet. Vi

aftalte som altid prisen først, så det kostede ikke ekstra at chaufføren kørte en omvej, da han fandt ud af at vi ikke kendte Pnom Penh så godt. Så vi fik lige en guidet tur.

Vi havde læst om en restaurant 'Friends' der uddanner gadebørn inden for restaurantbranchen. Der tog vi ned for at spise aftensmad. Det var en meget pæn og veldrevet restaurant, hvor vi fik dejlig mad. Det var dog nok mest turister der frekventerede den.

Lørdag den 30. november 2013

En af de utallige Killing Fields fra Khmer Rouges tid ved magten i Cambodja, er bevaret som mindesmærke. Det ligger en times kørsel i tuk-tuk syd for Pnom Penh. Vi havde i går lavet en aftale med en tuk-tuk chauffør, og han var der klokken ni i morges. Kranierne og de øvrige knogler, der i de første mange år lå bevaret under et træ-halvtag, bliver nu opbevaret i et mindesmærke i form af et ni etagers højt tårn. Ved hver regntid kommer der flere og flere knogler op til overfladen, på en måde meget makabert. Stedet har en klar følelse af minde-lund, med en grusom historie. Det der gik op for os da vi var der ude, at dette kun var en af mange Killing Fields; der var også en del i området omkring Siem Reap.

Killing Fiels

Vi blev kørt tilbage til Pnom Penh, hvor vi spiste inden vi igen gik en tur til det gamle marked for at opleve stemningen der igen. Vi havde tjekket ud af vores værelse i morges, da vi skulle tilbage til Siem Reap med natbussen der kører omkring midnat. Vi blev hentet af en

tuk-tuk på vores hotel ved elleve tiden, og blev kørt til natbussens afgangssted. Vi blev glade da vi opdagede at der var køjer i bussen, så vi kunne ligge ned og sove og ikke skulle sidde ret op og ned.

Søndag den 1. december 2013

Det var nu så som så med at sove i bussen, men vi fik da sluppet af. Efter et par timer standsede bussen og herrerne stillede sig op på en bar mark og lod deres vand. Jeg spejdede langt – meget langt efter en busk. Jeg spottede et skur og fandt en meget lille smule læ. Bussen skulle have været tilbage i Siem Reap klokken fem, men den blev 7 før vi var fremme. Vi fandt filmen Killing Fields, og så den med lidt andre øjne end da vi så den første gang for ti år siden. Ellers slappede vi af efter busturen, vi var godt nok lidt flade.

Mandag den 2. december 2013

Vi planlagde de møder vi skal have på de to skoler i morgen. Vi har aftalt at tage til Chansar om formiddagen og videre til Khnat om eftermiddagen. Vi spiste aftensmad på Two Dragons

Tirsdag den 3. december 2013

Vi sadlede motorcyklen klokken halv otte om morgenen og kørte direkte til Chansar. Samreich og engelsklæren Sophara tog i mod os. Alt var på plads og i orden. Skillevægen var færdig og der var sat låse på. Ikke at jeg tror at de nogen-sinde vil blive brugt, men de var på plads. Også nogle vandaflednings rør, der er ført under den nye køkkenhave er blevet lukket til. Det tog ikke lang tid, så vi havde ikke travlt. Vi spurgte om det var muligt at besøge klosteret, der er nabo til skolen. Det var der ingen problemer med. Vi gik stille roligt rundt og kiggede og så at de var ved at male nogle billeder og hvem der var donorer; hvor meget de havde givet stod nedenunder. Det inspirerede os til at give en donation til klosteret. Så Samreich henvendte sig til munken, som lå og hvilede sig i en hængekøje. Han iførte sig adstadigt sine orange gevandter og rettede an til en mindre ceremoni. Vi fulgte Samreich og Sopharas anvisninger hvilket blandt andet indebar, at vi skulle ligge på knæ og holde håndfladerne mod hinanden, det var OK. Det gik også godt at glide derfra til

havefruestilling, men så fik hr. Engelstoft problemer med at holde balancen. Vi fik doneret penge og tror vi blev velsignet. Der bor i øvrigt ni munke der på klosteret. Der bor også tre elever fra skolen og flere kommer der for at spise om morgenen.

Grundskolen der ligger på den anden side af vejen får tilskud fra FAO fordi området er så fattigt, så de kan servere mad til eleverne. FAO finansierer også en kok.

Vi kørte videre til Khnat og spiste frokost på vejen. Håndvaskene med den nye vandtank, den nye elektriske pumpe og tyverisikringen var færdige og urinalerne var også færdige. Så er der ikke så meget pres på septiktanken mere. Om aftenen spiste vi middag med Kimsan og Samreich på Two Dragons. Diana som er fra en NGO der blandt andet efteruddanner lærere, var også med, fordi hun skulle have nogle penge. Det viste sig, at det var hensigtsmæssigt for begge skoler havde haft lærere på et science kursus. Mads har doneret et science laboratorium, som skal installeres på skolerne. Det blev der lavet aftaler om hvornår det skal ske.

Onsdag den 4. december 2013

Vi pakkede og slappede af. Vi havde ingen planer og lavede heller ikke nogle nye. Der blev tid til lidt kontorarbejde, men ellers holdt vi ferie. Vi spiste afskedsmiddag på Two Dragons. Vores to nye veninder Tina og Maria skal også rejse i morgen. De arbejder sammen med Paul om at samle penge ind til pumper. Der skulle siges farvel på mange leder, vældigt hyggeligt. Vi snakkede meget om hvornår vi mon ses igen.....?

Torsdag den 5. december 2013

Heldigvis skulle vi først flyve ved 12 tiden, så vi kunne tage den med ro og det gjorde vi. Vi spiste morgenmad på Two Dragons, med dem vi havde spist aftensmad med i går; de påstod at de ikke havde siddet der siden i går aftes. Vi tog tuk-tuk til lufthavnen.

Vi var fremme ved vores hotel Bhiman Inn i Bangkok ved to tiden. Vi brugte eftermiddagen til at gå tur i vores lokalområde i Bangkok. Vi kan godt mærke, at vi er i en million by nu og at der er flere penge mellem folk her end i Cambodien.

Paladset i Bangkok

Den liggende Buddha

Fredag den 6. december 2013

I dag stod så i kulturens tegn vi så kongens slot og templer. Blandt andet templet med jadedud-dahen, (som vist egentlig er lavet af smaragd) og den kæmpestore statue af den liggende Buddha. Om aftenen tog det os lidt tid at finde et sted at spise. Ikke fordi der manglede muligheder, og vi fandt et sted, hvor fik rigtig god thaimad.

Lørdag den 7. december 2013

Vi ville gerne se det flydende marked, så vi købte en færdig tur. Det gjorde vi på hotellet vi boede på. Selve markedet var en turistfælde, men gik man lidt væk fra det langs floden, hvor folk boede, var der stille fredeligt byen ved kanalerne. Det tog to timer at køre derud vest for Bangkok. Vi var tilbage om eftermiddagen så vi fik glæde af hotellets pool. Spiste samme sted som i går for vi havde ikke lyst til at

eksperimentere.

Søndag den 8. december 2013

Tog tuk-tuk til Siam Square. Det er alskens indkøbsmuligheder. Dels et lokalt marked med masser af tøj og lignende, dels tre kæmpe stormagasiner med alt i alle prisklasser, og forretninger jeg aldrig har været i og sikkert aldrig vil komme i. Det var sjovt at se og en stille måde at nærme sig civilisationen på.

Det flydende marked

Mandag den 9. december 2013

Da vi vågnede lagde vi godt nok mærke til at der blev fløjtet ud på gaden. Alle har spurgt om vi havde oplevet demonstrationer, hvilket vi ikke har. Inden vi kom, havde der været en del før kongens fødselsdag. På hans fødselsdag, så vi flotte parader, men vi havde ikke oplevet demonstrationer. Da vi spiste morgenmad så vi demonstrationer på gaden lige uden for hotellet ... og der er mange mennesker på gaden! Vi skulle godt nok først flyve over midnat, men hotellets personale rådede os til at tage i lufthavnen hurtigst muligt. Det så nu fredeligt ud selv om det lød voldsomt med alle de fløjter. Da vi først skulle flyve omkring midnat var det lidt surt at skulle af sted nu og tilbringe over 12 timer i lufthavnen. Nå, demonstranterne havde for to år siden spærret adgangen til lufthavnen, så vi besluttede os til at følge de lokales råd. Det blev ganske rigtigt en lang dag i lufthavnen. Flyet afgik rettidigt og vi fik sovet lidt og ankom til Kastrup tidligt om morgenen efter en meget anderledes og spændende ferie.